

10 augustus 1960

U 9030/60 - C 46 - P1/PS9.

FA 9927/17

GEHEIM

Land: Italië.
Onderwerp: Geheime vergadering van de Italiaanse Kardinalen-
aartsbisschop over de binnenlandse politieke ver-
houdingen in Italië.

Referenties:

Datum van
waarneming: Eind juli 1960.

Bron: Betrouwbaar, met goede contacten in Vaticaanse
kringen.

Opmerkingen:

Verzonden aan:

Aan Zijne Excellentie Prof. Dr. J.E. de QUAY
Minister-President

Plein 1813 no. 4
's-GRAVENHAGE.

GEHEIM

Italië

**GEHEIME VERGADERING VAN DE ITALIAANSE KARDINALEN-AARTSBIS-
SCHOP OVER DE BINNENLANDSE POLITIEKE VERHOUDINGEN IN ITALIË**

Op 24 juni j.l. werd een top-geheime vergadering in Rome besloten van het hoogste bestuurs-comité (aldus luidt de naam) van de Italiaanse Bisschoppen Conferentie, de CEI. Dit comité bestaat uit de acht Kardinalen-aartsbisschop die Italië telt, en staat onder voorzitterschap - evenals de CEI - van Kardinaal SIRI (Genua). De leden zijn dus behalve SIRI: RUFFINI (Palermo) - LERCARO (Bologna) - MONTINI (Milaan) - CASTALDO (Napels) - URBANI (Venetië) - DALLA COSTA (Firenze) en FOSSATI van Turijn. (N.B.: De beide laatsten hebben in verband met hun hoge leeftijd niet aan de vergaderingen deelgenomen).

De vergaderingen hadden plaats in het palazzo, waar de hoofdzetel van de Katholieke Actie is gevestigd, Via Conciliazione no. 1. De Kardinalen-aartsbisschop waren incognito (in het zwart, zelfs zonder ring en borstkruis) naar Rome gekomen als willekeurige priesters, alleen vergezeld van hun secretarissen, die evenwel niet aan de besprekingen hebben deelgenomen.

Het initiatief is uitgegaan van de Paus, die wenste, dat genoemde prelaten zich met elkaar zouden beraden over de politieke ontwikkeling in Italië en met name over de positie van de Democrazia Cristiana en inzake de vraag of de Hiërarchie bij de komende verkiezingen nog wel haar steun kan geven aan genoemde partij, die steeds meer naar links afdrijft en een steeds chaotischer verdeeldheid vertoont.

Aan het einde van de besprekingen begaf het gezelschap zich naar het nabij gelegen Vaticaan en werd door de Paus - omwille van de geheimhouding - niet in het privé apartement ontvangen, maar daarentegen in de Vaticaanse tuinen. De

Paus liet zich aldaar uitvoerig inlichten en keurde de genomen besluiten volledig goed.

De overwegingen, motieven, etc. van genoemde zes Kardinalen zijn uiteraard bindend voor het ganse Italiaanse Episcopaat.

Zij stelden vast, dat bijna de meerderheid van de leiders van de DC handelen en opereren in flagrante ongehoorzaamheid aan de richtlijnen van de Kerk: het impliciet erkennen, dat de marxistische leer evenveel "waard" is als de sociale leer van de Pausen - het zoeken naar samenwerking met een zuiver marxistisch-leninistische exponent als NENNI - het toenemend gebrek aan een principiële houding ten aanzien van hen, die de kerk vervolgen (GRONCHI's reis naar Moskou) - het met alle geweld willen geloven in de "ontspanningspolitiek" van Moskou, die een leugen is, - etc.

Tijdens de besprekingen bleken de meningen verdeeld: er waren er die de DC aan haar lot wilden overlaten en hun gelovigen alleen maar waarschuwden tegen de sociaal-communisten zonder positief er op aan te dringen op de DC te stemmen - anderen waren van mening, dat een scheuring binnen de DC of zelfs de formatie van een nieuwe "katholieke partij" te wensen was - anderen weer wilden helemaal geen "katholieke" partij, gezien het odium dat de DC nu eenmaal heeft (eeuwig uitgebuit door de extreem-linksen) van "onder controle van de Kerk (lees Vaticaan) te staan".

Zeer kort voor deze geheime conferentie had MONTINI een herderlijk schrijven gepubliceerd, waarin hij (die vroeger als "links" gold, nota bene) op zeer felle wijze iedere neiging tot een "apertura a sinistra" veroordeelde en uiterst streng hiertegen waarschuwde. Dit is van belang, omdat MONTINI zeer groot gezag in het gehele land heeft.

De Kardinalen-aartsbisschop besloten - en de Paus verklaarde zich daarmee accoord - om aan de partijleiding van de DC te laten weten, dat zij zich heeft te houden aan de richtlijnen van de Hiërarchie, die onder meer zijn samengevat in het welbekende artikel in de Osservatore Romano, "Punti Fermi".

Er werd een soort gedragslijn ontworpen, die hierop neerkomt, dat het Italiaanse Episcopaat zal vasthouden aan de "punti fermi" - zelfs indien zulks zal meebrengen, dat de DC in twee of meer delen uiteen valt - of dat er een nieuwe katholieke partij zou ontstaan. Maar met de allergrootste nadruk - door de Paus ten volle en met klem bevestigd - wordt de "apertura a sinistra" van de hand gewezen en veroordeeld. Men achtte het niet meer nodig om opnieuw met een expliciet verbod te komen: het H. Officie heeft nu immers tot tweemaal toe hiervan gesproken.

Eind juli 1960.